

Diáktáborok — második félidő

A nyári diáktáborok ma már jól ismertek ország-szerte. Létrehozásuk annak idején se számított egészen újtásnak, régi hagyomány testesült meg bennük. A könyvek közt okosodó iskolás úgy tölti kellemesen és egyúttal hasznosan a vakációt, ha a nyári szórakozások mellett ismerkedik a nyári munkákkal is. Falusi gyerekek számára ez régóta természetes, városi gyerekek csak az utóbbi időben szoktak hozzá. Kezdetben a diáktáborok szervezése nem aratott osztatlan sikert, sem a fiatalok, sem a gazdaságok, üzemek körében. Némely gazdaságban nyár elején így velokedtek: jönnek a diákok, felér ez egy jégverés!

Mára azonban alaposan megváltozott a helyzet: nőtt a diákmunka becsülete, és a gazdaságok, üzemek bizalma — mindegyik fél közös hasznára. Az elmúlt öt esztendőben megduplázódott az építőtáborokban résztvevők száma.

Budapestről például 1975-ben ötezer középiskolás és szakmunkástanuló ment vidékre — az idén az ország különböző gazdaságiban, üzemekben tízenegyzet kérték és vártak. Mennek is nyár eleje óta, és mennek is vakáció végéig.

Immár a második félidőnél tartanak.

Lakiteleken a Szikrai Állami Gazdaság telepéngimnazisták, gyors- és gépiróiskolások, a nyolcadik osztályt most végzett úttörők dolgoznak, összesen 193-an.

Munkájuk: kötözés a szőlőben, gyümölcszedés, üvegmosás a gyümölcsleüzemben. A Nagykőrösi Konzervgyárban egész nyáron összesen 800 fiatal foglalkoztatnak, több millió forintot az általuk teremtetett érték. Segédkeztek 1700 vagon zöldborsó befőzésében, szedik a barackot, üvegmosást végeznek, csomagolást.

Sok vidéki diák — mint egy viszonzásképpen — a fővárosban vesz részt hasonló értéktörő munkákban. Az Őrs vezér téri bevásárlóközpontnál, a budapesti Nagy Sportcsarnok, illetve a metró építésénél vidéki szakmunkástanulók segédkeznek. A végigdolgozott két hét egyébként beszámít gyakorlati idejükbe.

Forintban nehéz lenne felmérni azt az értéket, amit a fiatalok 1957 óta — az első harsági építőtábor esztendeje — nyaranta termelnek. Évről évre javult munkájuk minősége, de javult ellátottságuk is. Felügyelőiket ma már nemcsak KISZ-vezetők, az erre jelentkező szülők is elláthatják. Jobb a táborok közösségi szelleme. Nemcsak a munka változatosabb, hanem a munka után kínálgató szórakozások választéka is.

Ezt tükrözi az idei nyári diáktáborok első félideje, és ezt tükrözik a fiatalok hazaküldött levelei. Hadd idézzek a sok közül egyből: „Nem könnyű a munka, de nem fáradtan érkezünk a táborba, de jó a koszt, és délutánra már megjön a kedvünk szórakozni, este táncolni. Örülök, hogy eljöttem, mert sok új barátot szereztem, és megerősödé térek haza.”

Szűts László